

Szomorújelentés

2002. január 3-án, 87 éves korában távozott el közülünk **dr. Dobó Antalné** (sz. **Szentpétery Margit**, anyja Csíkmindszenti Nagy Margit).

Erzsébetvároson született, majd Kolozsvárra költözött, és ott élt 1961-ig, amikor családjával „hazatelepült” Magyarországra. Tehette, mert családja minden tagja, férje, dr. Dobó (Dzsokebin) Antal és fiai is Magyarországon (Erdélyben, Stájerlak-Aninán, illetve Kolozsvárott) születtek. Igen nagy áldozatokkal szervezte meg és vállalta az átköltözést, a megtelepedést Budapesten. Mindössze 4 böröndöt engedtek áthozni a családnak, és a román állampolgárságról való lemondás feltételeként szabták meg a család vagyónával éppen megegyező összeg befizetését a - számára mindenkor megszállónak tekintett - román hatóságok.

Budapesten éjt nappallá téve dolgozott családjáért, fiai taníttatásáért, újra otthont teremtve családja számára. Erős, kitartó és hűséges volt mindenhez, ami számára szent volt. Hitéhez, örmény és (anyai ágon) székely nemesi származásához, de mindenek előtt családjához és magyarságához. Erősen hitt Erdély visszatérésében, a megszállás megszűnésében.

Nem ismert lehetetlent, hitt abban, hogy amihez hozzáfog, annak megvalósításában elnyeri a Jóisten segítségét. Egész élete története igazolja hitének igazát. Utolsó éveinek nagy fájdalma és próbatétele férjének elvesztése, majd 20 évi nélkülözése volt. Gyermekei és unokái körében élt élete utolsó éveiben. Rövid betegségben Budapesten hunyt el. A család és a barátok 2002. január 17-én búcsúztak el tőle a református egyház szertartása szerint.

Emlékét megőrizzük!

* * *

Híradó

Siófokról jelenti **id. Aján Gergely**, a Siófoki Örmény Kisebbségi Önkormányzat elnöke: Előterjesztett javaslatom alapján Gyergyószentmiklóson és Csíkszeredán megalakították a Kiss Ernő és Lázár Vilmos cserkészcsapatokat. Így a szamosújvári Czetz János cserkészcsapattal együtt mindhárom 1848-as magyarörmény hősről nevet cserkészcsapat is megörökíti. Nyáron mindhárom cserkészcsapat egy-egy őrsét Siófokon cserkész táborozáson kívánjuk vendégül látni.

Beszámoló: január 25-én az **Erdélyi Magyarság** folyóirat bemutatkozása kapcsán előadást tartott **dr. Issekutz Sarolta** a Magyarok Házában a hazai örmény szertartású római katolikus közösség hitélete és vagyona, Bp. XI. ker. Orlay u. 6. szám alatti plébániája, temploma, múzeuma elleni támadásról, az ortodox örmények templomfoglalásáról. Az előadás az Erdélyi Magyarság c. folyóirat 48. számában megjelent cikk, a „Magyarörmények - örménymagyarok. Gondolatok magunkról” kiegészítéseként hangzott el, az időközben történt eseményekről. Az elnök asszony tájékoztatójában kitért arra, hogy az ortodox örmény papot a Mechitarista Rend és a Katolikus Egyház közreműködésével sikerült az Orlay utcából eltávolítani, bár az ortodox örmények Magyarországi Örmény Egyház nevű szervezete még mindig ott van bejelentve; valamint arra, hogy a Magyar Katolikus Egyház most szembesült igazán az ortodox örmények templomfoglalásával Magyarországon, amely ellen haladéktalanul fel kellett és fel kell lépni.

A gyergyószentmiklósi örmény közösség nevében ezúttal szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik önzetlen segítségükkel hozzájárultak egyházi épületeink javításához, de több esetben, mondhatnám megmentéséhez. 2001-ben műemlék-templomunk, paplakunk, temetőnk épületein ezen adományokból végeztünk olyan munkálatokat, amelyek már föltétlenül szükségessé váltak.

A több, magát megnevezni nem kívánó adományozó mellett föltétlenül szeretném megemlíteni a budapesti Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesületet, amelytől több esetben kaptunk anyagi segítséget az elmúlt években, legutóbb 200.000 Ft-ot 2001 novemberében, melyet a templomon végzendő legszükségesebb javításokra fordítunk.